

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819201092
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8819201092.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, IČO: 47 232 480, proti žalovanej: V. Š. T.. XX.XX.XXXX, H. B. XX/XX, XXX XX D. T. U., v konaní o zaplatenie 320,00 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd konanie o zaplatenie sumy 168,44 eur z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 21,64 eur a úhradu poštových sadziieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 eur a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na súd dňa 10.4.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť mu sumu 320,00 eur s prísl. a trovy konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca kontrolou úhrad v zmysle § 8 Zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a Slovenskou televíziou (ďalej len Zákon) zistil, že žalovaná ku dňu podania žaloby na súd nezaplatila úhradu v zmysle Zákona za kontrolované obdobie 01.03.2010 - 30.06.2016. Ďalej citoval tieto zákony: V zmysle § 10 ods. 1 a 3 Zákona, platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, je platiteľ povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur. Žalobca v zmysle § 10 ods. 2 Zákona písomnou výzvou zo dňa 09.07.2018 odoslanou prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., vyzval žalovanú na zaplatenie omeškanej úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaná nezaplatila úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia uvedenej výzvy, je povinná v zmysle § 10 ods. 3 Zákona zaplatiť aj pokutu. Dlh žalovanej predstavuje sumu 303 eur, ktorá pozostáva z 65 neuhradených mesačných predpisov v kontrolovanom období 01.03.2010 - 30.06.2016. Výška dlhu je súčinom počtu neuhradených predpisov v kontrolovanom období a sadzby úhrady v zmysle § 6 ods. 1 Zákona. V zmysle Zákona predstavuje pohľadávka žalobcu: sumu 320 eur (z toho istina vo výške 303 eur a pokuta vo výške 17 eur podľa § 10 zákona), a zaplatené poštové sadzby vo výške 1,45 eur.

2. Vo veci bol Okresným súdom Vranov nad Topľou vydaný platobný rozkaz, č. 7C/8/2019-12 zo dňa 15.04.2019. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná v lehote odpor, a preto súd uznesením č. k. 7C/8/2019-20 platobný rozkaz zrušil. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že predmetný spor mal byť posúdený ako spotrebiteľský spor. Z uvedeného dôvodu malo dôjsť v konaní súdu k prihladnutiu premlčania práva z úradnej moci Preto znáša námietku premlčania nároku žalobcu, keďže uplynutím

všeobecnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je takmer celý nárok žalobcu premlčaný. V rámci žalovaného obdobia, teda od 01.03.2010 do 30.06.2016, za nepremľchanú je možné považovať len neuhradenú čiastku za mesiac máj 2016 vo výške 4,64 eur. K úhrade za mesiac máj 2016 poukázala na to, že ako vlastníčka viacerých nehnuteľností od júla 2015 pravidelne platí koncesionárske poplatky na dvoch odberných miestach, teda okrem už vyššie uvedenej adresy aj na adrese D. T. U. G. V. Č.. XXX/XX. Na uvedenom odbernom mieste platí pravidelne koncesionárske poplatky už viac ako 20 rokov. Aj napriek skutočnosti, z jej strany nedošlo k písomnému oznámeniu RTVS o vzniku nároku platiť úhradu len za jedno odberné miesto, dáva do pozornosti súdu, že od júla 2015 na koncesionárskych poplatkoch niekoľkonásobne predplatila nepremľchanú žalovanú čiastku. Z toho dôvodu ponecháva na úvahe súdu, či je v súlade s dobrými mravmi ju zaviazat' aj k úhrade koncesionárskeho poplatku za obdobie mesiaca máj 2016 vo výške 4,64 eur vrátane pokuty vo výške 17,00 eur.

3. K podanému odporu sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 27.06.2019 v ktorom uviedol, že sa nejedná o spotrebiteľský spor. Nárok žalobcu totiž nevyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy a žalobca nie je dodávateľom v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, a je preto vylúčené, aby v tomto konaní šlo o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 290 CSP. Úhrady za služby verejnosti poskytované RTVS a ich príslušenstvo, ktorých zaplatenie je predmetom tohto konania, platiteľ - žalovaná neplatí na základe zmluvného vzťahu so žalobcom, táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované RTVS (ďalej len „Zákon“), a nie zo spotrebiteľskej či inej zmluvy. Úhrada za služby verejnosti je vo svojej podstate neekvivalentnou platbou: platitelia sú teda povinní ju platiť bez ohľadu na to, či služby žalobcu využívajú alebo nie. Z podstaty veci preto nemôže ísť o zmluvný vzťah. Vzhľadom na túto neekvivalentnosť sa úhrady za služby verejnosti najviac približujú daniam. Pre naplnenie definície platiteľa úhrady v zmysle § 3 Zákona o úhradách stačí, ak je fyzická osoba evidovaná ako odberateľ elektriny v odbernom mieste, alebo ide o zamestnávateľa s kvalifikovaným počtom zamestnancov. V zmysle výslovného znenia Zákona o úhradách nie je významné ani to, či platiteľ reálne odoberá v odbernom mieste elektrinu, ale že ho dodávateľ energie v tomto odbernom mieste ako odberateľa eviduje. V zmysle výslovného znenia § 290 CSP pre konštatovanie spotrebiteľského sporu nestačí, ak spor vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s ňou súvisí, ale musí ísť o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Je vylúčené, aby v tejto veci šlo o spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom v zmysle 4 290 CSP, keďže nemôže byť pochyb o tom, že žalobca pri vymáhaní úhrad za služby verejnosti nevystupuje ako dodávateľ, t. j. ako osoba, ktorá koná v rámci svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Hlavný predmet činnosti žalobcu a jeho poslanie sú uvedené v ust. §3 a§5 zákona č. 532/2010 Z. z.o Rozhlase a televízii Slovenska (ďalej len „Zákon o RTVS“). Zjednodušene je možné povedať, že hlavným predmetom činnosti žalobcu je vysielanie televíznej a rozhlasovej programovej služby vo verejnom záujme, a to pri zachovaní svojho poslania, ktorým je rozvíjanie národného povedomia a kultúrnej identity obyvateľov SR. Pri tvorbe obsahu vysielania je žalobca povinný zohľadňovať záujmy národnostných menšín, nepočujúcich a iných sociálnych menšín, registrovaných cirkví a pod. Svojím poslaním a špecifickými zákonnými požiadavkami na obsah vysielania sa teda jeho činnosť nepochybne odlišuje od obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (na rozdiel od komerčných vysielateľov ako podnikateľských subjektov, ktorých poslaním je dosahovanie zisku). Zákon o RTVS vo svojom § 6 síce pripúšťa, že žalobca môže mimo hlavného predmetu činnosti vykonávať aj podnikateľskú činnosť, avšak iba za veľmi obmedzených podmienok (podnikateľská činnosť musí súvisieť s hlavným predmetom činnosti žalobcu a zároveň nesmie ohroziť plnenie jeho poslania). V zmysle § 19 ods. 6 Zákona o RTVS, žalobca nemôže verejné prostriedky podľa § 20 ods. 1 písm. a) Zákona o RTVS t. j. príjmy z úhrad za služby verejnosti, ktorých zaplatenie je predmetom tohto konania, používať na podnikateľskú činnosť. Taktiež v zmysle § 4 ods. 3 Zákona o úhradách, príjmy z úhrady a príjmy z pokút podľa použije žalobca výhradne na zabezpečenie služieb verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania. Z uvedeného je zrejmé, že prostriedky získané z úhrad za služby verejnosti môžu byť používané výlučne na financovanie hlavného predmetu činnosti žalobcu, a nie jeho podnikateľskej činnosti. Zákon o RTVS dôsledne rozlišuje medzi vyberaním úhrady za služby verejnosti a podnikateľskou činnosťou žalobcu a preto je nepochybné, že žalobca pri výbere úhrad za služby verejnosti nepôsobí v rámci svojej obchodnej ani inej podnikateľskej činnosti, a preto ho nemožno považovať za dodávateľa v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 18. apríla 2013, sp. zn.: II. ÚS 249/20121 "z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že princíp rovnosti zbrani ako jeden z prvkov širšej koncepcie spravodlivého konania vyžaduje, aby každému účastníkovi bola daná primeraná možnosť predniesť svoj prípad za podmienok, ktoré ho neumiestnia do zjavnej nevýhody voči jeho protistrane." Žalobca si dovoľuje uviesť,

že ak by konajúci súd spor považoval za spotrebiteľský podľa § 290 CSP, v zmysle uvedeného by šlo o nesprávny procesný postup, ktorý by mohol žalobcovi znemožniť, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že by mohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Tento nesprávny procesný postup by spočíval v aplikácii nesprávnych ustanovení CSP, ktoré sú špecifické pre spory s ochranou slabšej strany. Už z názvu rubriky druhej hlavy tretej časti CSP (Spory s ochranou slabšej strany) je zrejmé, že ak súd použije tieto ustanovenia hoci na to nie sú splnené podmienky, neodôvodnene tým zvýhodní druhú stranu sporu a poruší tým spomenutý princíp rovnosti zbraní. Podľa § 6 ods. 1 Zákona platiteľ, ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c) Zákona. Podľa § 9 ods. 6 písm. c) Zákona platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní odo dňa, keď došlo k skutočnosti, vznik nároku platiť úhradu len za jedno odberné miesto a zároveň túto skutočnosť preukázať. Vzhľadom na to, že žalovaná neoznámila a nepreukázala vyberateľovi úhrady vznik nároku platiť len za jedno odberné miesto v zákonom stanovenej lehote, považuje žalobca námietku žalovanej o dvoch odberných miestach za nedôvodnú pre žalované obdobie. K námietke žalovanej týkajúcej sa pokuty uviedol, že podľa § 10 ods. 3 Zákona, ak platiteľ nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené a na vznesenie námietky premĺčania zo strany žalovanej žalobca zobral žalobu späť v rozsahu 168,44 eur. Po tomto späťvzatí sa žalobca domáha zaplataenia istiny vo výške 134,56 eur (za mesiace 03/2016 - 07/2018), pokuty vo výške 17 eur, poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 eur, a náhrady trov konania.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. V zmysle § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a na skutočnosť, že žalobca zobral svoju žalobu späť čiastočne pred začatím pojednávania, súd konanie v tejto časti, t.j. v časti o zaplataenie sumy 168,44 eur zastavil.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to prehľadom predpisov a platieb, výzvou na zaplataenie nedoplatku, platobným rozkazom, odporom voči platobnému rozkazu, písomnými vyjadreniami žalobcu, a vylúchom žalovanej.

9. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

10. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil. Žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

11. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že si uvedomuje svoju povinnosť a že to nezaplatila koncesionárske poplatky, lenže ju to vôbec ani nenapadlo, pretože, aj keď ona vlastní byt, býva so svojou mamou. Keďže ona nemá ani rozhlas, nepozera ani televízor, vôbec ju to nenapadlo, že má platiť koncesionárske poplatky. V byte ani nebývala. Bol to prerobený prázdny byt.

12. Výzvou na zaplataenie nedoplatku zo dňa 09.07.2018 žalobca vyzval žalovanú na uhradenie nedoplatku ku dňu 31.07.2018 v sume 309,09 eur za kontrolované obdobie od 16.02.2010. Z priloženého prehľadu predpisov a platieb k tejto výzve k nedoplatku na sumu 309,09 eur za žalované obdobie podľa žaloby, tj. od 01.03.2010 do 30.06.2016 vykonala úhrady vo výške 162,40 eur.

13. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a Slovenskou televíziou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení niektorých zákonov (ďalej len Zákon), vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Rozhlas a televízia Slovenska.

14. Podľa § 3 písm. a) zákona platiteľom úhrady je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti ako odberateľ elektriny v domácnosti v odbernom mieste, pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

15. Podľa § 13 ods. 1 Zákona, výber a vymáhanie úhrady, ktorú bol platiteľ podľa zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 532/2010 Z. z. povinný zaplatiť do 31. decembra 2012, ako aj vymáhanie iných pohľadávok, ktoré vznikli na základe nezaplatenia tejto úhrady, vykonáva od 1. januára 2013 Rozhlas a televízia Slovenska.

16. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2012, platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 140 Sk za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je koncovým odberateľom elektriny vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto.

17. Podľa § 6 ods. 1, 2 Zákona účinného od 1.1.2013, platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eur a za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c). Nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto podľa odseku 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) oznámil a preukázal vznik skutočnosti podľa odseku 1.

18. Podľa § 7 ods. 1, 2 Zákona (totožné so znením zákona č. 68/2008 Z. z. účinným do 31.12.2012), povinnosť platiť úhradu vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom sa osoba stala platiteľom, a zaniká posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom osoba prestala byť platiteľom. Úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

19. V zmysle § 9 ods. 6 písm. b) zákona č. 68/2008 Z. z. (účinný do 31.12.2012), a totožné so znením Zákona účinným od 1.1.2013), platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní vznik alebo zánik oslobodenia od povinnosti platiť úhradu podľa § 5 ods. 1 a zároveň túto skutočnosť preukázať.

20. Podľa § 10 ods. 1, 2, 3 a 5 Zákona, platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu podľa § 7, je v omeškaní so zaplatením úhrady. Ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadzieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur. Nárok na zaplatenie úhrady, s ktorou je platiteľ v omeškaní, pokuty podľa odsekov 3 a 4 a poštových sadzieb je povinný vyberateľ úhrady uplatniť na súde.

21. Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

22. V zmysle § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

23. Nárok žalobcu vyplýva zo zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom účinného do 31.12.2012, resp. jeho neskoršej úpravy, ktorým bol zákon č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska. Tieto zákony upravujú platenie, vyberanie a vymáhanie úhrady za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania v podstate obsahovo zhodne. Oba zákony zhodne upravujú, že úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, čím je daná splatnosť pre každú úhradu samostatne. Na uvedené

nadväzuje ust., podľa ktorého platiteľ, ktorý nezaplatí úhradu, je v omeškaní so zaplatením úhrady. V prípade nezaplatenia úhrady je platiteľ prvý deň nasledujúceho mesiaca v omeškaní s úhradou za predchádzajúci mesiac. Kontrolu platenia úhrady vykonáva vyberateľ úhrady, t.j. žalobca.

24. Podľa žaloby žalované obdobie je od 1.3.2010 - 30.6.2016 vo výške 320 eur, z toho istina vo výške 303 eur a pokuta vo výške 17 eur a žalobca si uplatňuje aj zaplatené poštové sadzby vo výške 1,45 eur. Z prehľadu predpisov úhrad za služby verejnosti a platieb mal súd za preukázané, že žalovaná za toto žalované obdobie uhradila 11 úhrad po 4,64 eur.

25. Žalovaná vzniesla námietku premlčania a uviedla, že ona nemá ani rozhlas, nepozerala ani televízor, vôbec ju to nenapadlo, že má platiť koncesionárske poplatky a preto bolo úlohou súdu sa so vznesenou obradnou vysporiadať.

26. Žalobca vzhľadom na obranu žalovanej, ktorá vzniesla námietku premlčania, zobral svoju žalobu v späť v časti sumy 168,44 eur a uviedol, že po tomto späťvzati sa žalobca domáha zaplatenia istiny vo výške 134,56 eur (za mesiace 03/2016 - 07/2018), pokuty vo výške 17 eur, poštových sadzieb spojených s vymáhaním vo výške 1,45 eur, a náhrady trov konania.

27. Predmetom konania tak zostala suma 151,56 eur, ktorá predstavovala sumu 134,56 eur za neuhradené predpisy a suma 17,00 eur ako pokuta a trovy konania.

28. Súd poukazuje na skutočnosť, že v podanej žalobe žalobca žaloval žalovanú za neuhradené poplatky za obdobie od 01.03.2010 - 30.06.2016, pričom v podaní zo dňa 27.06.2019 o čiastočnom späťvzati už uvádza, že zvyšná dlžná suma 134,56 eur plus zmluvná pokuta vo výške 17 eur, ktorá podľa jeho názoru zostala predmetom tohto konania, pozostáva z neuhradených poplatkov za obdobie od 03/2016 - 07/2018. Keďže pôvodná suma bola 320 eur a späťvzatie sa týkalo sumy 168,44 eur, rozdiel 151,56 eur je zvyšok žalovanej sumy (poplatky 134,56 eur a zmluvná pokuta vo výške 17 eur), na ktorej žalobca trval. Súd mal preto zato, že uvedie iného dlžného obdobia je len chybou v písaní žalobcu.

29. Žalovaná ako platiteľ úhrady mala začať s jej plnením od prvého dňa kalendárneho (a to aj za každý začatý mesiac) nasledujúcom po mesiaci, v ktorom sa stala platiteľom (§ 7 zákona). Úhrada sa platí mesačne, pričom žalovaná ako platiteľ je povinný príslušnú mesačnú úhradu zaplatiť do konca príslušného kalendárneho mesiaca. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná 10.04.2019 a pohľadávka bola uplatnená za obdobie 01.03.2010 až 30.06.2016, žalobca má nárok iba na nepremičané splátky za obdobie od 10.4.2016 do 30.06.2016, t.j. 3 poplatky po 4,64 eur, keďže za mesiac apríl 2016 poplatok mal byť zaplatený do konca mesiaca apríl 2016. Z prehľadu úhrad vyplýva, že na nepremičané obdobie apríl až jún 2016 žalovaná uhradila 2 x 4,64 eur a teda žalobcovi dlží poplatok za jeden mesiac t.j. 4,64 eur. Žalobca zobral z pôvodne žalovanej sumy 320 eur žalobu do sumy 134,56 eur späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil, žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 4,64 eur a zároveň s touto sumou zaviazal žalovanú aj na zaplatenie pokuty vo výške 17 eur a preto v ostanej časti súd musel žalobu zamietnuť.

30. Nárok na zmluvnú pokutu súd priznal žalobcovi z dôvodu, že žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením úhrad za služby verejnosti, čím vzniklo žalobcovi v zmysle § 10 ods. 3 zákona o úhrade za služby verejnosti právo na pokutu vo výške 17 eur. Žalovaná bola žalobcom vyzvaná na zaplatenie dlžných poplatkov, poplatky napriek výzve nezaplatila. Žalovaná je teda povinná zaplatiť žalobcovi i pokutu vo výške 17 eur.

31. Žalobca vyzval v súlade so zákonom žalovanú na zaplatenie dlžných úhrad a pokuty, pričom v súvislosti so zaslaním výzvy vznikli žalobcovi náklady vo výške 1,45 eur predstavujúce vynaložené poštovné. Výška týchto nákladov bola preukázaná potvrdením Slovenskej pošty, a.s. a doručenkou preukazujúcou odoslanie výzvy žalovanej. Nárok na zaplatenie nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky patrí žalobcovi v zmysle §121 ods.3 Občianskeho zákonníka ako príslušenstvo pohľadávky. Žalovaná je teda povinná zaplatiť žalobcovi i poštové výdavky vo výške 1,45 eur.

32. Ďalej žalovaná sa bránila, tým, že nevedela, že má platiť koncesionárske poplatky, keďže v byte nebývala a koncesionárske poplatky platí na dvoch miestach. Podľa § 6 ods. 2 Zákona, nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto podľa odseku 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho

mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) oznámil a preukázal vznik skutočnosti podľa odseku 1. Keďže žalovaná za rozhodné obdobie túto skutočnosť žalobcovi nepreukázala, jej obrana v tomto smere nie je dôvodná. Taktiež zaplatenie premlčaných splátok nebolo dôvodom pre nepriznanie dôvodného nároku pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko úhrada premlčaného nároku je v súlade so zákonom. Povinnosť žalovanej je uhradiť aj premlčaný nárok, okrem prípadu, že vznesie námietku premlčania.

33. Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia a uvedené skutočnosti súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 21,64 eur.

34. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Keďže súd žalobe v časti sumy 21,64 eur vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol (súd poukazuje na skutočnosť, že aj sumu 168,44 eur, ktorú zobral žalobca späť, považuje za procesný neúspech žalobcu, keďže uviedol, že svoju žalobu berie v tejto časti späť z dôvodu vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej), možno konštatovať, že žalobca bol v konaní úspešný vo výške 7 % ($21,64/320 \times 100 = 6,76$) a neúspešný vo výške 93 % ($100 - 7$).

37. Súd má tak za to, že úspešnejšej žalovanej tak vznikol nárok na náhradu pomerných trov konania vo výške 86 % ($93\% - 7\%$).

38. V zmysle platnej právnej úpravy o konkrétnej výške náhrady trov konania má byť rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať aj na článok 17, kde je stanovený princíp hospodárnosti konania, ako aj postup súdu bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Nakoľko žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol už v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, že nepriznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.